

"Ve keza dñnyanın iki yüzünü gördüm: Bir yüzü: Az çok zâhirî bir ünsiyet, bir güzelliği varsa da, bânını ve içi daimî bir vahşet ile doludur. İkinci yüzü: Filcümle zâhiren vahşetli ise de, bâninen daimî bir ünsiyetle doludur. Kur'an-ı Azîmüşşan, nazarları âhîret ile muttasıl olan ikinci veche tevcih eder. Birinci vecih ise âhîretin zıddı olup ademle muttasıldır." izah eder misiniz?

Dñnyanın bir yüzü, gençlik, sıhhat, eğlence, servet, makam, zevk ve safa gibi nefsin hoşuna giden şeylerle bezenmiştir. Diğer yüzü ise, ibadet, gayret, yorulma, ihtiyarlık, hastalık gibi nefsin hoşuna gitmeyen şeylerle doludur.

Nefis, dñnyanın zahiri güzelliklerini ve menfaatlerini görüp onunla ünsiyet eder, onu güzel görür. Dñnyanın dış yüzündeki bu güzellik, insanı gaflete düşürüp ahiretini unutturursa o güzelliklerin akıbeti vahşet olur. Yani, onlar kısa bir süre sonra insanı terk edip giderler ve kabir aleminde birer azap vesilesi olurlar.

Dñnyanın ikinci yüzü nefsin hoşuna gitmese de kalp ve ruh bu ikinci yüzle ünsiyet ederler. Ondan faydalanmak ve ahiretleri namına kazançlar elde etmek isterler.

Bu yüz ahiretle muttasıldır, yani onun güzel neticeleri ahirete gider, orada ebedî bir saadete inkılap ederler. Kur'an-ı Kerim, insanların nazarlarını dñnyanın fani ve zararlı yüzünden, baki ve faydalı yüzüne çevirir. Meselâ, nefis sadece kendi zevki ve rahatı uğruna ölçsüz harcamalar yapmak isterken, Kur'an-ı Azîmüşşan israfı haram, zekatı farz kılmakla kalbe ve ruha en faydalı bir yolu gösterir. Zevk ve safa ademle muttasıldır, yani yokluğa komşudur, ona varır. Yardım etme ve sadaka verme ise ahiretle muttasıldır, güzel meyvelerini o âleme gönderir.